

Psykiatrins roll och begränsningar

En psykiaters främsta uppgift är att diagnosticera och bota psykisk sjukdom. När patienten är återställd, dvs som hen brukar vara, anses vår del av jobbet gjort. Men många patienter mår kroniskt dåligt, och då måste vi eftersträva en varaktig förbättring. Detta är vanligen svårare att uppnå, eftersom det är betydligt lättare att återfinna ett tidigare välbefinnande än att uppnå en ny, högre nivå. En psykiatriker får under sin träning sällan någon specifik utbildning om vad som utgör ett gott liv eller hur man kommer dit. Vi går en fyra terminer lång grundläggande deltidsutbildning i psykoterapi, men även denna är mer inriktad på bot av psykisk sjukdom än på mänsklig utveckling.

Jag menar inte att det idag skulle kunna vara annorlunda. Så länge vi knappt räcker till för att behandla den allvarliga psykiska ohälsa som vi kommer i kontakt med är det denna vi måste prioritera. Subtilare aspekter av ett gott och på djupet tillfredsställande liv tvingas vi lämna till patienten själv att hantera, eventuellt med hjälp av en psykolog. När det tydligt handlar om att komma ur eller reducera risken för återfall i psykisk sjukdom kan ibland landstinget tillhandahålla den hjälpen, även om resurserna inte alls står i proportion till behoven. Andra gånger får patienten själv betala för psykologhjälp i annan regi.